

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, verenigde kamers en achtste kamer, op 26 oktober 1989 door de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "houdende de Vlaamse Huisvestingscode", heeft op 9 oktober 1991 (verenigde kamers) en op 29 oktober 1991 (achtste kamer) het volgend advies gegeven :

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. In tegenstelling tot wat men uit het opschrift ervan zou kunnen afleiden, strekt het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit er niet toe bij verordening een nieuwe "Vlaamse Huisvestingscode" vast te stellen, maar heeft het integendeel tot doel de in het Vlaamse Gewest geldende bepalingen van de bij de wet van 2 juli 1971 bekrachtigde Huisvestingscode te coördineren met een aantal in artikel 1 van het ontwerp opgesomde wettelijke en decretale bepalingen, waarvan het merendeel overigens wijzigingen van de voornoemde Huisvestingscode bevatten.

Rechtsgrond voor die coördinatie dient, blijkens de aanhef van het ontwerp-besluit, te worden gevonden in artikel 4 van de wet van 2 juli 1971 tot bekrachtiging van het koninklijk besluit van 10 december 1970 houdende de Huisvestingscode.

Dat artikel 4 luidt als volgt :

"De Koning kan in de Huisvestingscode, gevoegd bij het koninklijk besluit van 10 december 1970 en goedgekeurd bij deze wet, de wettelijke bepalingen samenbrengen die betrekking hebben op de huisvesting, op de daarin betrokken openbare instellingen, op de tegemoetkomingen van de Staat om in de volkshuisvesting te voorzien en op de krotopruiming, telkens met inachtneming van de uitdrukkelijke en impliciete wijzigingen welke die bepalingen in die Code zouden hebben aangebracht, op het tijdstip van de coördinatie. Daartoe kan Hij, zonder de draagwijdte van die bepalingen te kort te doen, de nummering en de terminologie ervan wijzigen, teneinde ze met de bepalingen van die Code in overeenstemming te brengen".

In de mate dat de in de aangehaalde wetsbepaling vermelde aangelegenheden door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen aan de Gewesten werden toegewezen (zie infra 2.), biedt die bepaling inderdaad de vereiste rechtsgrond aan de Vlaamse Executieve om, wat het Vlaamse Gewest betreft, de op die aangelegenheden betrekking hebbende regelingen te coördineren.

2. Luidens artikel 6, § 1, IV, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 behoort tot de bevoegdheid van de Gewesten "de huisvesting en de politie van woongelegenheden die gevaar opleveren voor de openbare reinheid en gezondheid".

Uit de parlementaire voorbereiding van die bepaling blijkt dat die aan de Gewesten toegewezen bevoegdheid "onder meer" omvat

"1° De Huisvestingscode en de krotopruiming, onder meer ... de bevordering van de bouw, de bewoning, de gezondmaking, de verbetering, de aanpassing en de afbraak van woningen;

2° Wat de sociale woningbouw betreft, de wijzen van steun, de aard van de woningen, de financiering en de voorwaarden van de verkoop- en huurcontracten van de woningen van de openbare huisvestingsmaatschappijen, alsmede de infrastructuur" (Parl. St., Senaat, 1979-1980, nr. 434/1, p. 20).

Gelet op de zonet aangehaalde passus van de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet, kan worden aangenomen dat de Vlaamse Executieve, op grond van

artikel 4 van de wet van 2 juli 1971, "in (een Vlaamse) Huisvestingscode ... de wettelijke (en decretale) bepalingen (kan) samenbrengen die betrekking hebben op de huisvesting, op de daarin betrokken (gewestelijke) openbare instellingen, op de tegemoetkomingen van (het Gewest) om in de volkshuisvesting te voorzien en op de krotopruiming ...".

Wat inzonderheid de bepalingen betreft welke inzake de bedoelde materies door de nationale wetgever werden vastgesteld, geldt die machtiging evenwel slechts voor die bepalingen welke - uit kracht van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen - "gewestwetgeving" zijn geworden, met andere woorden, voor bepalingen die, mochten ze thans worden vastgesteld, alleen door de gewestwetgever zouden kunnen worden aangenomen.

Het kan een gewestelijke overheid inderdaad niet toekomen met betrekking tot nationaal gebleven aangelegenheden regelingen vast te stellen, het weze dan dat zulks alleen gebeurt met het oog op het coördineren van geldende bepalingen. Een door een Gewestexecutieve vastgesteld coördinatiebesluit houdt immers de impliciete bevestiging in dat de in die coördinatie opgenomen bepalingen "gewestwetgeving" zijn.

Met betrekking tot een aantal wetsbepalingen die in de ontworpen coördinatie werden opgenomen, moeten in dat verband de volgende opmerkingen worden gemaakt.

2.1. Luidens artikel 1, 2°, van het ontwerp worden in de coördinatie onder meer opgenomen, de bepalingen van "de wet van 9 juli 1971 tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen" (zie de artikelen 50 tot 61 van de coördinatie).

Die wet van 9 juli 1971 is, luidens haar artikel 1,

"toepasselijk op iedere overeenkomst tot eigendomsovergang van een te bouwen of in aanbouw zijnde huis of appartement, alsmede op iedere overeenkomst waarbij de verbintenis wordt aangegaan om een zodanig onroerend goed te bouwen, te doen bouwen of te verschaffen, mits het huis of het appartement tot huisvesting of tot beroepsdoeleinden en huisvesting is bestemd en de koper of de opdrachtgever volgens de overeenkomst verplicht is vóór de voltooiing van het gebouw een of meer stortingen te doen" (1).

Ze regelt inzonderheid :

- de onmiddellijke overgang op de koper van de rechten die de verkoper heeft op de grond en op de bestaande opstallen, met betrekking tot het te bouwen of het in aanbouw zijnde huis of appartement (artikel 4);
- de overgang van de eigendom van de te bouwen opstallen, welke - luidens artikel 5 - "geschiedt naarmate de

(1) Artikel 2 bepaalt evenwel dat de wet onder meer geen toepassing vindt op de overeenkomsten aangegaan door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, de Nationale Landmaatschappij en hun erkende maatschappijen, evenals door de gemeenten en de intercommunale verenigingen.

bouwstoffen in de grond of in het gebouw worden geplaatst en verwerkt";

- de verplichting om bepaalde vermeldingen in de in artikel 1 bedoelde overeenkomsten op te nemen (artikel 7);
- de datum waarop de eindoplevering van het werk ten vroegste mag plaatshebben (artikel 9);
- het maximumbedrag van het eventueel te bedingen voorschot of handgeld (artikel 10, tweede lid);
- en de door de verkoper of de aannemer te stellen zekerheid of waarborg (artikel 12).

Zoals werd gesteld in het desbetreffende advies van de Raad van State, beoogt de wet van 9 juli 1971 "de bescherming ... van de aspirant-eigenaars van een voor huisvesting bestemd huis of appartement in het stadium vóór of tijdens het bouwen, in geval van hen stortingen worden vereist vóór de voltooiing" (Parl. St., Senaat, 1969-1970, nr. 639, p. 17).

Daargelaten nog de vraag of die wet, gelet op haar aldus omschreven doelstelling, niet moet worden beschouwd als deel uitmakend van de "algemene regels ... inzake ... de bescherming van de verbruiker", welke regels overeenkomstig artikel 6, § 1, VI, vierde lid, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 zaak zijn gebleven van de nationale

overheid (1), moet in ieder geval worden vastgesteld dat de erin opgenomen regelen in essentie betrekking hebben op de burgerrechtelijke aspecten van de eigendomsoverdracht van de erin bedoelde woningen en dat het vaststellen van dergelijke regelen van burgerlijk recht eveneens tot de bevoegdheid - zij het de residuaire bevoegdheid - van de nationale overheid is blijven behoren.

Uit de hiervoren aangehaalde passus van de memorie van toelichting met betrekking tot artikel 6, § 1, IV, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (Parl. St., Senaat, 1979-1980, nr. 434/1, p. 20), blijkt immers dat alleen het eenzijdig vaststellen van de voorwaarden van onder meer de verkoopcontracten van "de woningen van de openbare huisvestingsmaatschappijen" tot het aan de Gewesten toegewezen huisvestingsbeleid kan worden gerekend.

De bevoegdheid om regelend op te treden met betrekking tot (verkoop)contracten voor andere woningen dan die van de openbare huisvestingsmaatschappijen, zouden de Gewesten alleen kunnen vinden in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, luidens welke bepaling de decreten rechtsbepalingen kunnen bevatten waarvoor de Raden niet bevoegd zijn, voor zover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid.

(1) Blijkens de parlementaire voorbereiding van die bepaling van de bijzondere wet behoren tot die algemene regels onder meer "de wetten die de contractuele voorwaarden vastleggen ... die men in hoofdzaak terugvindt in het Burgerlijk Wetboek maar daarenboven vaak in specifieke wetgevingen" (Parl. St., Kamer, 516/6-1988, p. 127).

Er valt evenwel niet in te zien hoe het vaststellen van de regeling opgenomen in de wet van 9 juli 1971 zou kunnen worden aangemerkt als "noodzakelijk" voor de uitoefening van de aan de Gewesten inzake huisvesting toegewezen bevoegdheid.

De conclusie uit wat voorafgaat moet dan ook zijn dat de bepalingen van de wet van 9 juli 1971 niet kunnen worden opgenomen in de coördinatie.

2.2. Luidens artikel 1, laatste lid, van de coördinatie "(zijn) de in toepassing (lees : met toepassing) van het tweede lid gebouwde woningen ... vrijgesteld van de provinciale en gemeentelijke belastingen die, onder welke benaming ook, voor het bouwen of verbouwen verschuldigd zijn".

Met betrekking tot die bepaling moet erop worden gewezen dat, volgens de rechtspraak van het Arbitragehof (1), aan de Gewesten geen normatieve bevoegdheid is toegekend inzake de fiscaliteit van de provincies en de gemeenten, inzonderheid niet de bevoegdheid om ter zake aan de provincies en de gemeenten beperkingen op te leggen.

Het laatste lid van artikel 1 moet derhalve uit de coördinatie worden weggelaten.

(1) Arresten nrs. 47 van 25 februari 1988 en 56 en 57 van 2 juni 1988 - zie ook A. ALEN en B. SEUTIN "De fiscale bevoegdheden van de Gemeenschappen en de Gewesten" in T.B.P., 1989, p. 274-275.

2.3. In de coördinatie werden verscheidene bepalingen opgenomen die betrekking hebben op instellingen of diensten die niet van het Vlaamse Gewest afhangen of ten aanzien waarvan aan het Vlaamse Gewest geen normatieve bevoegdheid is verleend.

Ook die bepalingen, welke hierna worden vermeld, dienen uit de coördinatie te worden weggelaten.

2.3.1. Luidens artikel 2 van de coördinatie "(kan) de in artikel 1 bedoelde administratie (1) alle globale en anonieme inlichtingen verzamelen die in het bezit zijn van ... instellingen van openbaar nut ... en van het Nationaal Instituut voor de Statistiek".

In de mate dat die bepaling zo moet worden gelezen dat ze verplichtingen oplegt aan niet onder het Gewest ressorterende openbare instellingen en aan het Nationaal Instituut voor de Statistiek, gaat ze de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest te buiten.

2.3.2. Ook de bepalingen van artikel 23 en artikel 28, tweede lid, van de coördinatie, welke voorzien in de kosteloze publicatie van allerlei akten in het Belgisch Staatsblad, gaan de bevoegdheid van het Gewest te buiten.

2.3.3. Een gelijksoortige opmerking geldt voor artikel 24, tweede lid, van de coördinatie, luidens welke bepaling de medewerking van het (nationale) Bestuur der Domeinen "voor

(1) Zie hieromtrent, infra 3.1.

de verwezenlijking van aankopen ... onteigeningen ... en voor alle andere verrichtingen ... kosteloos (wordt) toegestaan op verzoek van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ...".

2.3.4. Aangezien aan het Vlaamse Gewest geen normatieve bevoegdheid is verleend ten aanzien van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas of ten aanzien van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de verenigingen van die centra, dienen ten slotte ook de in hoofdstuk III van de coördinatie opgenomen bepalingen (artikelen 28 tot 30) te worden weggelaten.

3. Luidens het hiervoren (sub 1) aangehaalde artikel 4 van de wet van 2 juli 1971 dient bij de coördinatie rekening te worden gehouden met "de uitdrukkelijke en impliciete wijzigingen" welke in de Huisvestingscode werden aangebracht.

In dat verband doet artikel 2 van de wet betreffende de afschaffing of de herstructurering van instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten, gecoördineerd op 13 maart 1991, een specifieke moeilijkheid ontstaan. Luidens dit artikel worden immers onder meer het Nationaal Instituut voor de Huisvesting (N.I.H.), de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting (N.M.H.) en de

Nationale Landmaatschappij (N.L.M.) afgeschaft (eerste lid) (1) en worden de wetten waarbij die instellingen zijn opgericht "vanaf hun afschaffing ... opgeheven" (tweede lid).

De vraag rijst meer bepaald hoever die opheffing van de in de Huisvestingscode opgenomen bepalingen met betrekking tot die drie instellingen (artikelen 1 tot 37) reikt.

Rekening houdend met de "regionalisering" van de aan die instellingen opgedragen taken door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en gelet op de bepalingen van de voornoemde gecoördineerde wet van 13 maart 1991 waarbij aan de Koning wordt opgedragen aan de Gewesten "de taken, de goederen, de personeelsleden en de rechten en verplichtingen" van die instellingen over te dragen, moet worden aangenomen dat die opheffing restrictief moet worden opgevat, in die zin dat ze alleen kan betrekking hebben op de louter "institutionele" bepalingen en inzonderheid niet op de in de Huisvestingscode opgenomen bepalingen waarbij aan die instellingen taken worden opgedragen.

3.1. Door de omstandigheid dat in het Vlaamse Gewest niet een openbare instelling werd opgericht die als "opvang-structuur" fungeert voor de aan het Gewest overgedragen taken welke aan het Nationaal Instituut voor de Huisvesting

(1) Die bepaling werd, wat het N.I.H. betreft, in werking gesteld op 1 maart 1987 (koninklijk besluit van 23 februari 1987 - Belgisch Staatsblad van 27 februari 1987) en, wat de N.M.H. en de N.L.M. betreft, op 31 december 1990 (koninklijk besluit van 18 december 1990 - Belgisch Staatsblad van 15 januari 1991).

waren opgedragen, doet zich een specifiek probleem voor wat het opnemen in de coördinatie betreft van de bepalingen van de Huisvestingscode welke op dat Instituut betrekking hebben (artikelen 1 tot 9 van de Huisvestingscode).

Bij ontstentenis van een autonome instelling waaraan die taken kunnen worden opgedragen, moet vooreerst worden opgemerkt dat de uitvoering van die taken toekomt aan het uitvoerend orgaan van het Vlaamse Gewest, namelijk de Vlaamse Executieve (zie inzonderheid artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980). De bepalingen van de artikelen 1 en 2 van de coördinatie die ertoe strekken die taken op te dragen, niet aan de Vlaamse Executieve, maar aan "de bevoegde administratie van het Vlaamse Gewest" zijn derhalve niet bestaanbaar met de principiële uitvoeringsbevoegdheid van de Executieve.

Vervolgens dient erop te worden gewezen dat het slechts zin heeft in de coördinatie bepalingen op te nemen waarbij aan de Executieve taken worden opgedragen, wanneer het gaat om taken die de normale uitvoeringsbevoegdheid van de Executieve te buiten gaan.

Niet alleen moeten derhalve uit de coördinatie de bepalingen worden weggelaten die betrekking hebben op het "voorstellen" (aan de Executieve) van localisatienormen (artikel 1, eerste lid, 3°, van de coördinatie) en op het geven van "advies" (artikel 1, eerste lid, 8°), maar bovendien lijkt het weinig zinvol uitdrukkelijk aan de Executieve de bevoegdheid toe te kennen om "mogelijkheden te bestuderen" (2°), om "vraagstukken ... te bestuderen" (4°), enz.

Artikel 1 van de coördinatie zal derhalve grondig moeten worden omgewerkt.

3.2. Aangezien de aan de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en aan de Nationale Landmaatschappij opgedragen taken werden toegewezen aan de bij decreet van 21 december 1988 opgerichte Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, doen zich bij het opnemen in de coördinatie van de op de Nationale Maatschappij betrekking hebbende bepalingen van de Huisvestingscode geen grote moeilijkheden voor.

Alleen bij het bepaalde in artikel 6, tweede lid, van de coördinatie moet in dat verband voorbehoud worden gemaakt : die bepaling, luidens welke het reglement van orde van de Raad van Bestuur wordt goedgekeurd door de Vlaamse Executieve, is de tegenhanger van artikel 11, tweede lid, van de Huisvestingscode. Laatstgenoemde bepaling moet klaarblijkelijk worden aangemerkt als een "institutionele bepaling" zoals hiervoren bedoeld en moet dan ook worden geacht opgeheven te zijn.

Artikel 6, tweede lid, moet derhalve uit de coördinatie worden weggelaten.

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Opschrift van het ontwerp-besluit.

Uit het opschrift dient duidelijk te blijken dat de ontworpen regeling een coördinatie is van wetskrachtige

bepalingen en niet een besluit met louter verordenende waarde. In plaats van "... Besluit van de Vlaamse Executieve houdende de Vlaamse Huisvestingscode", schrijve men derhalve "Besluit van de Vlaamse Executieve tot coördinatie van de Huisvestingscode".

Aanhef.

1. Wat de bepaling betreft die rechtsgrond biedt voor de coördinatie, kan worden volstaan met een verwijzing naar die bepaling zonder ze expliciet over te schrijven.

Men redigere het eerste lid van de aanhef derhalve als volgt :

"Gelet op de wet van 2 juli 1971 tot bekrachtiging van het koninklijk besluit van 10 december 1970 houdende de Huisvestingscode, inzonderheid op artikel 4;"

2. Zoals de Raad van State reeds herhaaldelijk heeft opgemerkt, is het niet gebruikelijk in de aanhef van een besluit te verwijzen naar de bepaling van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen waaraan het Gewest de bevoegdheid ontleent om ter zake regelend op te treden, wanneer er - zoals in casu - een meer specifieke rechtsgrond voorhanden is.

Het tweede lid van de aanhef kan dan ook beter worden weggelaten.

3. De wet van 28 december 1984 tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut biedt geen rechtsgrond voor de ontworpen coördinatie. Ook het derde lid van de aanhef, waarin naar die wet wordt verwezen, dient derhalve te worden geschrapt.

4. Mede gelet op het hiervoren (sub 1) geformuleerde voorstel om artikel 4 van de wet van 2 juli 1971 niet in de aanhef over te schrijven, moet ook het vierde lid worden geschrapt.

5. Aangezien het voornoemde artikel 4 geen motivering oplegt, is ten slotte ook de in het vijfde lid van de aanhef opgenomen considerans overbodig.

Artikel 1.

1. Overeenkomstig de algemene opmerking 2.1., dient de verwijzing (sub 2°) naar de wet van 9 juli 1971 te worden weggelaten. De nummering van de in artikel 1 opgenomen bepalingen behoort dienovereenkomstig te worden aangepast.

2. De decreten van 30 oktober 1984 en 30 november 1988, die samen in het 5° (lees : 4°) worden vermeld, dienen ieder onder een afzonderlijk nummer (4° en 5°) te worden opgenomen.

3. De opsomming van de te coördineren bepalingen dient te worden aangevuld met :

"8° het decreet van 4 april 1990 houdende wijziging van artikel 57bis van de Huisvestingscode".

Dat decreet heeft immers de uitgedoofde tijdelijke regeling van artikel 57bis, vierde lid, (zie de voetnoot bij artikel 42 van de coördinatie) vervangen door een bepaling die toepassing vindt op leningsakten "verleden vóór 1 januari 1997" en dus nog gelding heeft.

4. Het is ook correcter in 4° tot 7° (lees : 3° tot 7°) telkens de woorden "van de Vlaamse Raad" te schrappen, daar een decreet enkel geldig tot stand kan komen na tevens door de Executieve te zijn bekrachtigd (zie de artikelen 17 en 21 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980).

Nieuw artikel 2.

Er kan worden gesuggereerd tussen artikel 1 en artikel 2 (dat artikel 3 wordt) een bepaling in te voegen waarbij voor de coördinatie een zogenaamde "citeertitel" wordt vastgesteld.

Dat nieuwe artikel 2 kan als volgt worden geredigeerd :

"Deze coördinatie kan worden aangehaald als Vlaamse Huisvestingscode".

Coördinatie.Artikelen 1 en 2.

Deze artikelen behoren te worden omgewerkt c.q. weggelaten rekening houdend met de hiervoren geformuleerde algemene opmerkingen 2.2., 2.3.1. en 3.1.

Artikel 6.

Overeenkomstig de algemene opmerking 3.2. dient het tweede lid van dit artikel te worden weggelaten.

Artikel 7.

Luidens de voetnoot werden in dit artikel de bepalingen opgenomen van artikel 8, §§ 1 en 3, en artikel 9 van het decreet van 21 december 1988, maar "met weglating van de overgangsbepalingen".

Een van deze weggelaten overgangsbepalingen is die van artikel 8, § 3, van het decreet van 21 december 1988, luidens welke de rechtspositie van de aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij overgedragen personeelsleden geregeld blijft door het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut, zolang de Vlaamse Executieve geen statuut heeft vastgesteld.

In het 13° van de lijst van de niet in de coördinatie opgenomen bepalingen werd evenwel het voornoemde artikel 8, § 3, niet vermeld. Het 13° dient derhalve te worden aangevuld.

Dezelfde opmerking geldt voor de opsomming van de niet opgenomen bepalingen van het decreet van 21 december 1988 in de "concordantietabel A" en voor de opmerkingen bij artikel 8, § 3, van dat decreet in de "concordantietabel B".

Artikel 11.

Zoals in de overige bepalingen van de coördinatie (zie de algemene voetnoot op pagina 1), vervange men, in het tweede lid van dit artikel, het woord "volkswoning" door "sociale woning".

In het derde lid schrijve men "... van de niet gegoede huurders ..." in plaats van "... van de niet minder gegoede huurders ...".

Artikel 22.

Overeenkomstig artikel 22 van de thans geldende Huisvestingscode, schrijve men in artikel 22 van het ontwerp "... giften en legaten, zelfs onroerende" in plaats van "... giften en legaten, zowel roerende als onroerende".

Artikel 23.

Met betrekking tot dit artikel wordt verwezen naar de algemene opmerking 2.3.2.

Artikel 24.

1. In het eerste lid vervange men de woorden "de maatschappij" door "de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij".

2. Overeenkomstig de algemene opmerking 2.3.3. dient het tweede lid van dit artikel te worden weggelaten.

Artikel 25.

In het derde lid van dit artikel schrijve men "... worden eveneens geregeld, de voorwaarden ... en de voorkoming van speculatie" in plaats van "... worden eveneens geregeld, de voorwaarden ... en de regeling ter voorkoming van speculatie".

Artikel 26.

Men schrijve in de inleidende zin "op advies van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij : ..." in plaats van "op voorstel van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij : ...".

Artikelen 28 tot 30.

Met betrekking tot deze artikelen wordt verwezen naar de algemene opmerkingen 2.3.2. en 2.3.4.

Artikel 35.

1. Ter wille van de overeenstemming met artikel 83, tweede lid, van de Huisvestingscode, vulle men het tweede lid van dit artikel als volgt aan :

"... de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, de door haar erkende maatschappijen of een bij besluit ...".

2. In het vierde lid vervange men het woord "premie" door "gewestpremie".

Artikel 37.

De toevoeging van de woorden "andere dan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of haar erkende maatschappijen", die geen inhoudelijke wijziging in het bepaalde in artikel 49 van de Huisvestingscode aanbrengt en derhalve aanvaard kan worden, dient in de voetnoot bij dit artikel te worden toegelicht.

Artikel 39.

In het eerste lid schrijve men "... voor de terugbetaling van de hoofdsom en de betaling van de interesten en ..." in plaats van "voor de terugbetaling van de hoofdsom, de interesten en ...".

Artikel 42.

Zoals werd opgemerkt bij artikel 1 van het ontwerp-besluit tot coördinatie, dient artikel 42 te worden aangevuld met de nieuwe overgangsbepaling die door het decreet van 4 april 1990 in artikel 57bis werd ingevoegd.

Artikel 48.

De bepaling luidens welke het Vlaamse Gewest de verliezen op interest ten laste neemt "ten belope van een door de Vlaamse Executieve bepaald percentage", is een toevoeging aan het bepaalde in artikel 80bis van de Huisvestingscode.

Het toevoegen van een dergelijke bepaling gaat de bevoegdheid te buiten welke de Executieve ontleent aan artikel 4 van de wet van 2 juli 1971.

De aangehaalde zinsnede dient derhalve te worden weggelaten.

Artikel 49.

Luidens dit artikel "(worden) op de begroting van het Vlaamse Gewest ... de nodige kredieten ingeschreven ter financiering van de jaarlijkse door het Vlaamse Gewest op zich genomen lasten van het huisvestingsbeleid".

In de voetnoot wordt verduidelijkt dat deze bepaling in de plaats komt van de "artikelen 38, eerste lid, en 40 van de Huisvestingscode, met dien verstande dat de verwijzing naar het Fonds voor de Huisvesting is weggelaten, aangezien dit Fonds als een begrotingstechniek werd opgenomen in de jaarlijkse begrotingsdecreten en het de bedoeling is, in het kader van een meer orthodox begrotingsbeleid, af te stappen van deze techniek".

De in de artikelen 38 tot 40 van de Huisvestingscode opgenomen bepalingen betreffende het (Nationaal) Fonds voor de huisvesting, zijn niet meer in overeenstemming met de thans geldende regeling inzake de begrotingsfondsen welke is vastgesteld in artikel 45 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991. Die regeling is luidens artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten "van overeenkomstige toepassing op de Gemeenschappen en de Gewesten".

De bedoelde bepalingen van de artikelen 38 tot 40 worden derhalve terecht niet opgenomen in de coördinatie.

Het is evenwel overbodig in de plaats daarvan een bepaling op te nemen waarbij alleen maar bevestigd wordt dat voor de uitgaven inzake het huisvestingsbeleid - zoals in beginsel voor alle uitgaven van het Gewest - de regel (1) geldt dat daartoe jaarlijks kredieten moeten worden uitgetrokken op de begroting.

Artikel 49 kan derhalve beter worden geschrapt.

Artikelen 50 tot 61.

Overeenkomstig de algemene opmerking 2.1. dienen deze artikelen uit de coördinatie te worden weggelaten.

Bijlagen.

De eerste bijlage, waarin de bepalingen worden opgesomd die niet in de coördinatie werden opgenomen, behoort van een opschrift te worden voorzien, dat als volgt kan luiden :

"Niet in de coördinatie opgenomen bepalingen".

(1) Zie artikel 115 van de Grondwet en artikel 71, § 1, van de voornoemde bijzondere wet van 16 januari 1989, luidens welke bepaling de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit - en dus onder meer artikel 2 van die wetten - van overeenkomstige toepassing is op de Gemeenschappen en Gewesten.

Slotopmerking.

De voetnoten, de als bijlagen opgenomen concordantietabellen en de lijst van de niet in de coördinatie opgenomen bepalingen, zullen moeten worden aangevuld c.q. aangepast rekening houdend met het gevolg dat zal gegeven worden aan de in dit advies geformuleerde opmerkingen.

Het advies over het bevoegdheidsprobleem behandeld in de algemene opmerking 2.1., werd gegeven door de verenigde kamers, samengesteld uit :

de Heren :	J. NIMMEGEERS,	kamervoorzitter, voorzitter,
	C.-L. CLOSSET,	kamervoorzitter,
	W. DEROOVER,	
	R. ANDERSEN,	staatsraden,
	D. VERBIEST,	
	C. WETTINCK,	
	F. DE KEMPENEER,	
	J. GIJSSELS,	assessoren van de
	J. DE GAVRE,	afdeling wetgeving,
	F. DELPEREE,	
Mevrouwen :	F. LIEVENS,	griffier,
	J. GIELISSEN,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. BAERT, auditeur, en door de H. P. HERBIGNAT, adjunct-auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. K. VERMASSEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. NIMMEGEERS.

De achtste kamer was samengesteld uit

de Heren :	J. NIMMEGEERS,	kamervoorzitter,
	W. DEROOVER,	staatsraden,
	D. VERBIEST,	
	F. DE KEMPENEER,	assessoren van de
	J. GIJSSELS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de de H. J. BAERT, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. K. VERMASSEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. NIMMEGEERS.